

Utassy József
Verbőczy Antalhoz

Tónikám, Antikám:

a világgal van vitám,
az egész világgal,
Antikám!

Mert A Halálod Égre Kiált.

Felfénylik harminchárom éved,
s viszed, viszed a krisztusi fát
a dőrejlő kemencékhez.

És hull a hajad szomorú halomba.

Te kenet helyett kómát kapsz, kómát.
Hallottam szinte, ahogy fölvihog
a sejtjeid közt molnárkodó Rák.

Övé a játszma. Hát vihoghat.

És szégyellheti magát a szellem!
Nincs ezerjófű, sem tablettácska
e dőzsölő vírusok ellen.

Hol vannak hát a milliárdok?

Immár lóteri bábu az ember.
És hol a visszhang, hogyha kiáltok?
Csak a tenger zúg. Csak a tenger.

Ő mossa lábam krisztusian.

Tarkómra süt a tébolyító Nap.
Nézek utánad szomorúan.
Távolban reng egy fekete csónak.